

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ**

**ПЕДАГОГІЗАЦІЯ СОЦІАЛЬНОГО
СЕРЕДОВИЩА В РОБОТІ З РІЗНИМИ
СОЦІАЛЬНИМИ СУБ'ЄКТАМИ**

**МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
22 ЛИСТОПАДА 2016 РОКУ**

Затверджено редакційно-видавничою
радою Харківського національного
педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди
протокол № від р.

ХАРКІВ – 2016

Таким чином, в сучасних соціально-культурних умовах актуалізується запровадження педагогічного консалтингу як фактору оптимізації освітнього процесу у вищому навчальному закладі. Інформатизація та глобалізація суспільної взаємодії посилює культуротворче значення вищої школи, поглиблює взаємозв'язок консультативної діяльності в самому навчально-виховному середовищі установи та здійснення консалтингових послуг представниками професорсько-викладацького складу іншим споживачам. У цьому процесі особлива увага приділяється консалтинговому супроводу студентської молоді, яка потребує недирективного керівництва і може стати інтелектуальним ресурсом консультативної допомоги у інформаційному середовищі. Перспективою подальшого дослідження є обґрунтування оптимальних механізмів та запровадження моделі консалтингової служби у вищому навчальному закладі, розробка методичного забезпечення її діяльності як на внутрішньому рівні закладу вищої освіти, так і з метою забезпечення соціального партнерства у сфері консалтингу.

Подберезський М.К.

доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри соціальної педагогіки,
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С.Сковороди

ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ АКТУАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ І СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ

Отримання Україною незалежності після довготривалого перебування у складі великої імперії під назвою Радянський Союз ознаменувало, з одного боку, виникнення можливостей для вільного розвитку держави на нових демократичних засадах з культивуванням прогресивних суспільних цінностей (свободи мислення і слова, забезпечення дотримання прав і свобод кожної людини як члена суспільства і держави, яка піклується про його добробут, гуманізму суспільних стосунків, тощо), а, з іншого – нестабільність, маргінальність певного періоду перебудови сформованих державних систем. Становлення абсолютно нового суспільства спричинило появу негативних чинників: економічні, екологічні, демографічні, національні проблеми, дефіцит позитивних ідеалів у культурі тощо.

Через те, що зміни завжди пов'язані з втратою усталених стосунків, традицій, стереотипів і перебудовою, або створенням абсолютно нових норм і законів, за якими житиме суспільство, основна проблема виявилася у відчуженні від суспільства людини, певної верстви населення, представників певного покоління через порушення соціальних і психологічних зв'язків у суспільстві. Таке суб'єктивне відчуження виявляється в зміні світосприймання, моральних цінностей, у почутті страху, самотності, безглуздя існування, в апатії, байдужості, виключеності з соціальних зв'язків. Як наслідок, у суспільстві виникають такі негативні соціальні явища як безпритульність і бездоглядність, загострення проблем людей з обмеженими можливостями,

людей похилого віку, зростання насильства, злочинів, наркоманії, алкоголізму, самогубств тощо; а також з'являються такі категорії, яких не існувало раніше, як безхатченки, біженці, мігранти, переселені особи, соціальні сироти тощо. Такі соціально небезпечні явища створюють проблеми і для розвитку суспільства, адже втрата або негативна зміна соціального статусу його членів перешкоджає позитивним перспективам розвитку країни в цілому.

25 років незалежності і самостійного розвитку – невеликий термін в історії будь-якої країни, але для України цей термін став значущим у плані реалізації економічної і політичної реформ, засвідчив їхні переваги і недоліки. Проте найбільші проблеми і на сучасному етапі переживає система соціальних відносин, в яких змінився характер і форми. Затягнення перехідного періоду спричинило виникнення затяжної кризи, що виявляється на всіх рівнях. З'явилися численні соціально-економічні утруднення, які неможливо подолати без організованої соціальної підтримки, захисту, допомоги тим, хто не спроможний з різних причин подолати кризу на суб'єктивному рівні. Саме в таких умовах підвищується значущість соціальної педагогіки і соціальної роботи як спеціалізованого виду діяльності, постає необхідність підготовки висококваліфікованих кадрів – соціальних педагогів і працівників, актуалізується проблема теоретичної розробки соціальної роботи як наукового напрямку.

Кожна галузь науки, поза сумнівом, вносить свій вклад до скарбнички знань про людину, способи її буття, методи впливу на неї. Але для створення ефективної системи допомоги, захисту і підтримки населення необхідна інтеграція зусиль хоча б декількох суміжних галузей, їх взаємодія на благо людини, що допомогло б суспільству вийти з кризи, а особам – знайти себе і гідно жити в суспільстві.

Актуальні соціальні проблеми, що виникають на сучасному етапі розвитку суспільства зумовлюють актуальність і інтенсивний розвиток соціальної педагогіки, в основі якої лежить виховання особистості в суспільстві і для суспільства, а також соціальної роботи, пов'язаної з проблемою забезпечення соціального захисту різних категорій населення.

Рассказова О.І.

доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри соціальної педагогіки,
Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»

Григоренко В.Л.

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри музично-теоретичної і художньої підготовки
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

ЕСТЕТИКО-ВИХОВНІ ЗАСОБИ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ЛІКАРЯ ЯК СУБ'ЄКТА ТЕРАПЕВТИЧНОГО СЕРЕДОВИЩА

Сьогодні одним з найактуальніших питань підготовки професійних кадрів